

3 Μαρτίου 2021

Αυτογνωσία -Τύψεις-Μετάνοια

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η επιστροφή του κάθε πταίστη αποτελεί μέρος του σχεδίου του Θεού.

* * *

Η θεραπεία όμως απαιτεί, να αφήσει ο άνθρωπος την μέχρι τώρα φυλάκιση του «εγώ» του σε μία παθολογική εσωτερικότητα: να βγη από τον εαυτό του για να βρη τον πραγματικό εαυτό του.

Αυτό γίνεται με τις καλές ανθρώπινες σχέσεις· και πρώτα με τις καλές σχέσεις με τον Θεόν. Γιατί Αυτός, ο Θεός, θα «γεμίσει» τον εσωτερικό μας κόσμο. Με την άφεση. Με την συγχώρησή Του.

Μόνο τότε αρχίζει να γνωρίζει ο άνθρωπος καλά τον εαυτό του. Μόνο τότε ξανά-αποκτά την εσωτερική του ενότητα· που, από λάθος εκτίμηση, είχε σπάσει και στις τρεις διαστάσεις της: και στην σχέση με τον Θεό και στην σχέση με τον πλησίον και στην σχέση με τον εαυτό μας.

Τώρα ο άνθρωπος μαθαίνει να γνωρίζει τον εαυτό του. Πως κατάντησε (από την αμαρτία) αγνώριστος!

Η προσπάθεια, η πορεία του ανθρώπου για αναγνώριση του εαυτού του, είναι για τον άνθρωπο η πιο μεγάλη ανακάλυψη. Τότε ο άνθρωπος σπάζει την φυλάκισή του στον εαυτό του, την μοναξιά του· και λυτρωμένος εισέρχεται στον κόσμο της αγάπης.

* * *

Τώρα όμως ο άνθρωπος κινδυνεύει να το ρίξει στις υπεκφυγές και στις αοριστολογίες· στο «ουδείς αναμάρτητος»! Γιατί διστάζει να ταπεινωθή! Τα στείρα και άκαρπα λόγια δεν είναι μετάνοια.

Δεν πρέπει να προσπαθούμε με «αποσμητικά» να σκεπάσουμε τη δυσοσμία μας. Δεν πρέπει, δεν «κάνει», μία άκαιρη σεμνοτυφία να μας σταματάει, να μη μας αφήνει να μιλήσουμε για τις αμαρτίες μας ελεύθερα και ανοιχτά.

Η μετάνοια δεν καρποφορεί, αν δεν προηγηθή ειλικρινής αυτοεξέταση. Και αυτή δεν γίνεται σωστά, όταν ο ένοχος κουβεντιάζει μόνος του με τον εαυτό του, αλλά όταν κουβεντιάζει με τον πνευματικό, στην εξομολόγηση.

Όταν η ομολογία αρχίσει, όλα πηγαίνουν καλά η συνέχεια διευκολύνεται.

* * *

Οι τύψεις μόνες τους, δεν δηλούν και δεν αποτελούν μετάνοια.

Πηγή: agiazoni.gr